

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Część „A”
Nr A - 88

TREŚĆ:

DZIAŁ I. SPRAWY OGÓLNE

Postanowienia o odznaczeniu:

Poz. 1080. za zasługi w pracy zawodowej.

Poz. 1081. za zasługi w pracy zawodowej i społecznej.

Poz. 1082. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji, zakresu działania i zasad funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Administracji Publicznej oraz urzędach, instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Administracji Publicznej.

DZIAŁ II. SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

Poz. 1083. Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego handlu i usług.

DZIAŁ I SPRAWY OGÓLNE

1030.

Nr. 4/167/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 27 października 1949 r.

Warszawa.

Na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — za zasługi w pracy zawodowej — odznaczony zostaje:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

Płonka Józef.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1081.

Nr. 4/193/49.

POSTANOWIENIE O ODZNACZENIU

(Na podstawie uchwały Rady Państwa z dnia 27 marca 1947 r.).

Dnia 27 października 1949 r.

Warszawa.

Na wniosek Ministra Zdrowia — za zasługi w pracy zawodowej i społecznej — odznaczeni zostają:

ZŁOTYM KRZYŻEM ZASŁUGI

1. dr. Dziachkowski Igor, 2. dr. Gamrata Maria, 3. dr. Słobodzian Eustachy, 4. dr. Zalewski Stanisław.

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

5. Białoszycki Dymitr, 6. Jendernalik Bronisław, 7. dr. Kowal Józef, 8. dr. Łuniewska Felicja, 9. Markowski Konstanty, 10. Sokołowska Anna.

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

11. Kajetowska Zofia.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ Bolesław Bierut

1082.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1949 r.

w sprawie organizacji, zakresu działania i zasad funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Administracji Publicznej oraz urzędach, instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Administracji Publicznej.

Na podstawie pkt. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r., oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji

i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293), oraz zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) — zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala organizację, zakres działania i zasady funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Administracji Publicznej oraz w podległych i nadzorowanych urzędach, instytucjach, zakładach i przedsiębiorstwach, tudzież zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w resorcie Ministerstwa Administracji Publicznej zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, jej organa — „organami kontroli”, zaś osoby powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli”.

Określenia te winny być używane we wszystkich przepisach, (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp.) Ministerstwa Administracji Publicznej i podległych jednostek administracyjnych, w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (ciągłość czuwania, prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę), stanowiące funkcje właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z punktem 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26.IV. 1948 r. sprawowane są niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej nie mogą kontrolować jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi, a przeprowadzane na zarządzenie władzy administracyjnej w komórkach organizacyjnych tego samego szczebla doraźne i częściowe dochodzenia nie mają charakteru kontroli. Jednak wojewódzkie i powiatowe organa kontroli (§ 5 lit. b) i c) mogą wykonywać kontrolę przedsiębiorstw, zakładów i instytucji tego samego szczebla administracji.

II. Organizacja kontroli

§ 5. Tworzy się następujące organa kontroli:

- a) w Ministerstwie Administracji Publicznej — Departament Kontroli, podległy bezpośrednio Ministrowi,
- b) w urzędach wojewódzkich — wydziały kontroli, podległe bezpośrednio wojewodom, a w Ekspozyturze Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego w Gorzowie Wlkp. — inspektorat kontroli, podległy bezpośrednio Kierownikowi*Ekspozytury,
- c) w starostwach — inspektoraty kontroli, podległe bezpośrednio starostom,
- d) w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym — Wydział Kontroli, podległy bezpośrednio Dyrektorowi Urzędu,
- e) w wojewódzkich oddziałach Państwowego Urzędu Repatriacyjnego inspektoraty kontroli, podległe bezpośrednio dyrektorom tych oddziałów.

Minister Administracji Publicznej po uzyskaniu opinii Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydum Rady Ministrów oraz w uzgodnieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a gdy chodzi o wydziały kontroli w urzędach wojewódzkich i inspektoraty kontroli w starostwach — również z Ministrami, których działły służby są zespolone we władzach administracji ogólnej, ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli.

§ 6. Całością kontroli w resorcie Ministerstwa Administracji Publicznej w zakresie metod pracy, wykształcenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości z kontroli kieruje Dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie, odpowiedzialny przed Ministrem.

§ 7. Do szczególnych obowiązków i uprawnień Dyrektora Departamentu Kontroli w Ministerstwie Administracji Publicznej z tytułu kierownictwa kontroli należą:

- a) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kierowników organów kontroli i inspektorów kontroli (§ 42),

- b) współpraca i bezpośrednie uzgadnianie spraw kontroli, a szczególnie dotyczących planu i sprawozdawczości kontroli z Najwyższą Izbą Kontroli,
- c) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli (§ 23), w szczególności celem uniknięcia zbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli, co do czasu i przedmiotu kontroli, oraz wytycznych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, sposobu kontroli i sprawozdawczości,
- d) sprawowanie ogólnego nadzoru fachowego nad wykonywaniem kontroli przez organa kontroli wszystkich stopni,
- e) prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Administracji Publicznej wykonania określonych czynności kontrolnych,
- f) programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 8. Departament Kontroli w Ministerstwie Administracji Publicznej prowadzi centralną ewidencję planów kontroli (§ 25) oraz kontroli wykonywanych, na podstawie otrzymywanych sprawozdań okresowych (§ 34).

§ 9. Działy służby zespolone w wojewódzkich i powiatowych władzach administracji ogólnej nie posiadają na tych szczeblach administracji odrębnych organów kontroli. Kontrolę tę wykonują wydziały (inspektorat) kontroli przy wojewodzie (staroście).

III. Zakres działania organów kontroli

§ 10. Kontroli podlegają:

- a) wszystkie jednostki podległe lub nadzorowane (urzędy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa),
- b) przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje, pozostające pod zarządem Ministerstwa Administracji Publicznej i podległych mu lub nadzorowanych przez nie jednostek administracyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Administracji Publicznej,
- c) wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonujące zadania zlecone na rzecz Ministerstwa Administracji Publicznej względnie na rzecz jednostek mu podległych lub przezeń nadzorowanych — w granicach tych zleceń,
- d) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa otrzymujące subwencje lub dotacje z budżetu Ministerstwa Administracji Publicznej — w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 11. Minister Administracji Publicznej może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, nie wymienionych w § 10, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 12. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

- a) Departament Kontroli w Ministerstwie Administracji Publicznej — wszystkich jednostek administracyjnych: urzędów, przedsiębiorstw, instytucji i zakładów, wymienionych w § 10. Na specjalne zlecenie Ministra, Departament Kontroli może przeprowadzać również kontrolę w komórkach organizacyjnych Ministerstwa i Państwowego Urzędu Repatriacyjnego.

W zasadzie Departament Kontroli jest powołany do planowej i systematycznej kontroli oraz do doraźnego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw) na szczeblu bezpośrednio niższym (§ 10 lit. a) i b) a w szczególności urzędów wojewódzkich, organów wykonawczych wojewódzkich związków samorządowych, zarządów miejskich w m. st. Warszawie i w m. Łodzi, oraz określonych przez Departament Kontroli zarządów miast wydzielonych, a w tej liczbie wszystkich miast stanowiących siedziby urzędów wojewódzkich. Kontrolę pozostałych jednostek (§ 10 lit. c) i d) przeprowadza w zasadzie wrywkowo;

- b) wydziały kontroli w urzędzie wojewódzkim (Inspektorat kontroli w Ekspozyturze Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego w Gorzowie Wlkp.) — bezpośrednio podległych wojewodzie (Kierownikowi Ekspozytury w Gorzowie) lub nadzorowanych przezeń jednostek administracyjnych, a w szczególności starostw i wydziałów powiatowych oraz zarządów miast wydzielonych, tudzież tych jednostek administracyjnych, które ewentualnie będą mu przez Departament Kontroli w Ministerstwie Administracji Publicznej przydzielone do bezpośredniego kontrolowania, jak rów-

nież przedsiębiorstw, zakładów i instytucji wojewódzkiego związku samorządowego;

- c) Inspektorat kontroli w starostwie — bezpośrednio podległych staroście lub nadzorowanych przezeń jednostek administracyjnych, a w tym zarządów gmin wiejskich i miejskich miast niewydziałonych z powiatowego związku samorządowego, jak również przedsiębiorstw, zakładów i instytucji powiatowego związku samorządowego;
- d) wydziały kontroli w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym — wojewódzkich oddziałów tegoż urzędu;
- e) Inspektorat kontroli w wojewódzkim oddziale Państwowego Urzędu Repatriacyjnego — powiatowych oddziałów i punktów etapowych tegoż urzędu.

Każdy organ kontroli powołany jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności niższych organów kontroli wewnętrznej w podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo jednostkach.

§ 13. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek podlegających kontroli (§§ 10, 11, 12) z punktu widzenia legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

§ 14. Dla wykonania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- a) wstępną (czynności zamierzonych),
- b) faktyczną (czynności dokonywanych),
- c) następną (czynności dokonanych).

§ 15. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcja Ministra Administracji Publicznej, wydana zgodnie z punktem 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także w porozumieniu z Ministrem Skarbu w odniesieniu do spraw finansowych.

Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Biura Organizacji i Spraw Osobowych Prezydium Rady Ministrów.

§ 16. Organa kontroli nie mogą wydawać zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem spraw:

- a) nagłych, podlegających kontroli a niecierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodom Skarbu Państwa lub interesu publicznego; o wydanych zarządzeniach winna być zawiadomiona niezwłocznie władza przełożona kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczą,
- b) dotyczących wykonywania kontroli w wydziałach i inspektoratach kontroli.

Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 17. Wszystkie sprawy podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz powołanych do ścigania przestępstw organów kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskami o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie komórkę organizacyjną we własnym urzędzie, prowadzącą sprawy personalne, oraz kierownika kontrolowanej jednostki — jeżeli skierowanie dotyczy podwładnego mu personelu, a ponadto zawiadamiają właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 18. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odtworzenie.

§ 19. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami.

§ 20. Jednostki podlegające kontroli i wymienione w §§ 10, 11 i 12 niniejszego zarządzenia obowiązane są udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu w księgi, akta, dokumenty itd. oraz pomocy i ułatwień służbowych.

§ 21. Na żądanie organów kontroli inne komórki organizacyjne urzędu, w skład którego wchodzi organ kontroli, są obowiązane delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości, do pomocy w czynnościach kontrolnych w charakterze rzeczoznawców.

§ 22. Wszystkie departamenty i biura Ministerstwa Administracji Publicznej oraz urzędy i instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Departamentowi Kontroli w Ministerstwie odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp. dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie przewidzianym uprawnieniami kontroli.

Powyższe odnosi się analogicznie do komórek organizacyjnych urzędów, instytucji i przedsiębiorstw niższych szczebli w stosunku do organów kontroli ich stopnia (§ 5).

IV. Planowanie kontroli.

§ 23. Kontrola na wszystkich stopniach ma być wykonywana planowo, na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 24. Minister Administracji Publicznej w uzgodnieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zatwierdza ogólne założenia dla okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez Departament Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki w jednostkach podległych i nadzorowanych oraz zgłoszonych wniosków.

Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa (departamentów, biur, samodzielnych wydziałów) oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają Dyrektorowi Departamentu Kontroli swoje wnioski, potrzebne dla ułożenia okresowych planów kontroli.

§ 25. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikowi jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi.

Niezależnie od tego każdy organ kontroli, oprócz organu na szczeblu Ministerstwa, przedstawia swój plan kontroli kierownikowi organu kontroli bezpośrednio wyższego stopnia, który jest uprawniony wnieść do planu poprawki wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu. Poprawki te i uzupełnienia są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

Wydziały kontroli w urzędach wojewódzkich przedstawiają plany kontroli, dotyczące działów służby zespolonych we władzach administracji ogólnej, organom kontroli właściwym Ministerstw z równoczesnym przesłaniem odpisów do Departamentu Kontroli Ministerstwa Administracji Publicznej.

§ 26. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planów kontroli organu kontroli stopnia niższego.

§ 27. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole doraźne, a to na zlecenie kierownika jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi organ kontroli, lub organu kontroli wyższego stopnia, względnie z własnej inicjatywy organu kontroli, lub z inicjatywy innych komórek organizacyjnych.

V. Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 28. W wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu władza kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń winna być o tym poczyniona wzmianka w protokole.

§ 29. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego, oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 30. Organa kontroli kierują wnioski do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej, bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władza przełożona lub kierownik wydaje zarządzenia, za które ponosi pełną odpowiedzialność.

Organa kontroli mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy naczelnej.

§ 31. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego szczebla. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład której wchodzi wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonywa organ kontroli wyższego stopnia.

W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władzę równego lub niższego szczebla, rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 32. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika organu wyższego stopnia kontroli.

Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi, jako władzy przełożonej jednostki kontrolowanej.

Jeżeli zwierzchnik (władza administracyjna) organu kontroli wyda zarządzenie wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli, zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie donieść o tym kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia.

§ 33. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organy kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli związane z wykonywaniem budżetu państwowego Departament Kontroli w Ministerstwie przesyła do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Skarbu.

Wydziały kontroli w urzędach wojewódzkich przesyłają sprawozdania z działalności kontrolnej w zakresie działów służby, zespolonych we władzach administracji ogólnej, organom kontroli właściwym Ministerstw, z równoczesnym przesłaniem odpisów do Departamentu Kontroli Ministerstwa Administracji Publicznej.

§ 34. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli Dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całokształcie administracji resortu.

VI. Współdziałanie organów kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi.

§ 35. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Administracji Publicznej względnie urzędów podległych i nadzorowanych, a przede wszystkim komórkami załatwiającymi sprawy organizacyjne, budżetowe i personalne powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie opinii, informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 36. Organa kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach, organizowanych w urzędach, w skład których wchodzi organ kontroli, względnie w urzędach podległych.

§ 37. W miarę potrzeby przedstawiciele komórek organizacyjnych Ministerstwa względnie urzędów podległych biorą udział w zjazdach i konferencjach organizowanych przez kontrolę wewnętrzną.

Zadaniem tych konferencji winno być:

- koordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi,
- ustalenie wniosków i wytycznych do zarządzeń potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach administracyjnych,
- omówienie wykonania planów działalności kontrolnej i inspekcyjnej za okres ubiegły.

Protokoły z tych zjazdów i konferencji winny być przedstawiane organowi kontroli wyższego stopnia.

VII. Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz z władzami powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 38. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli wewnętrznej z działalnością własną i z działalnością organów kontroli społecznej.

Z tego tytułu Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona udzielać kontroli wewnętrznej wiążących wytycznych co do okresowych planów kontroli, wprowadzać do ustalonych już planów poprawki i uzupełnienia oraz zlecać kontrole nie przewidziane w planach kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

- nadsyłanie przez Departament Kontroli w Ministerstwie, wydziały kontroli w urzędach wojewódzkich (inspektorat kontroli w Eksperymentalnym Urzędzie Wojewódzkiego Poznańskiego w Gorzowie Wlkp.), Wydział Kontroli w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym i inspektoraty kontroli w wojewódzkich oddziałach Państwowego Urzędu Repatriacyjnego — do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa, a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych; wspomniane plany pracy, spra-

wozowania i materiały, dotyczące działalności własnej i Wydziału Kontroli w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym, Departament Kontroli w Ministerstwie przesyła do Najwyższej Izby Kontroli, a wydziały kontroli w urzędach wojewódzkich (inspektorat kontroli w Ekspozyturze w Gorzowie Wlkp.) i inspektoraty kontroli w wojewódzkich oddziałach Państwowego Urzędu Repatriacyjnego — do właściwych delegatur Najwyższej Izby Kontroli; formy i terminy składania sprawozdań ustala zarządzenie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów;

- b) powiadamianie przez wszystkie organy kontroli wewnętrznej (punkt a) Delegatur Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie;
- c) udział we wspólnych kontrolach;
- d) zawiadamianie Najwyższej Izby Kontroli względnie jej delegatur o zjazdach i konferencjach, organizowanych przez kontrolę wewnętrzną, oraz nadsyłanie odpisów protokołów z tych obrad.

§ 39. Departament Kontroli w Ministerstwie porozumiewa się z Ministerstwem Skarbu oraz właściwymi bankami państwowymi w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową.

Do wyników kontroli związanych z wykonywaniem budżetu stosuje się odpowiednio § 33.

§ 40. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli.

Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: władze sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużciami i Szkodnictwem Gospodarczym, urzędy bezpieczeństwa publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli wszelkich materiałów dotyczących przestępstw w tych przypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 41. Kontrola wewnętrzna współpracuje z radami narodowymi przez udział przedstawicieli rady narodowej w kontroli, przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli, przeprowadzanej z inicjatywy kontroli wewnętrznej, jeżeli rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia radzie narodowej powzięcia decyzji co do udziału w kontroli, inspektorzy kontroli wewnętrznej obowiązani są zawiadamiać prezydium właściwej rady narodowej o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli wewnętrznej doręczają prezydium właściwej rady narodowej odpisy sprawozdań i protokołów z kontroli, przeprowadzonych na obszarze właściwości terytorialnej tej rady z udziałem jej przedstawicieli.

Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają prezydium rad narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli rady narodowej.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przeniesienie pracowników organów kontroli.

§ 42. Dyrektora Departamentu Kontroli oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje Minister Administracji Publicznej.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników inspektoratów, inspektorów kontroli i im równorzędnych w Ministerstwie Administracji Publicznej, w Państwowym Urzędzie Repatriacyjnym i jego organach oraz w urzędach wojewódzkich (w Ekspozyturze Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego w Gorzowie Wlkp.) i w starostwach

powiatowych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Administracji Publicznej na wniosek Dyrektora Departamentu Kontroli, uzgodniony z Dyrektorem Biura Personalnego, przy czym w odniesieniu do inspektorów kontroli, przewidzianych w etacie osobowym dla obsługi działów służby zespolonych we władzach administracji ogólnej (§ 5 ustęp ostatni), Minister Administracji Publicznej działa w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

§ 43. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji jakie sprawują we wszystkich organach kontroli, nie mogą równolegle z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski. Wnioski te wymagają wypowiedzenia się Departamentu Kontroli w Ministerstwie.

§ 44. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów, przewidzianych w ustawie z dnia 17.II. 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

X. Postanowienia końcowe.

§ 45. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z nim przepisy dotychczasowe.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz
PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

F. Jóźwiak—Witold
MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ Wł. Wołski

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1083.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 8 listopada 1949 r.

w sprawie powołania przymusowych zrzeszeń prywatnego handlu i usług.

Na wniosek zainteresowanych przemysłowców prowadzących samodzielnie przedsiębiorstwa prywatnego handlu i usług oraz zgodnie z opinią właściwych terytorialnie Izb Przemysłowo-Handlowych powołuje się na podstawie art. 76 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) w każdym mieście powiatowym i w każdym mieście wydzielonym z powiatu jedno przymusowe zrzeszenie dla przedsiębiorstw prowadzących na terenie powiatu lub miasta wydzielonego samodzielnie przedsiębiorstwa handlowe lub usługowe.

Statuty powyższych zrzeszeń przewidywać winny obowiązek przystąpienia do Wojewódzkiego Związku Zrzeszeń łączącego zrzeszenia przymusowe utworzone na terenie danego województwa.

Statuty Wojewódzkich Związków Zrzeszeń przewidywać winny obowiązek przystąpienia do Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckich R. P. łączącej Wojewódzkie Związki Zrzeszeń.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej 11. Telefony: Redakcja 864-75. Administracja 864-74.
PRENUMERATA Monitora Polskiego wynosi kwartalnie: za część A — zł 450.—, za część B — zł 750.—, za obie części A i B razem zł 1150.—. Prenumerata „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały PAP: Łódź Piotrkowska 133. Kraków, Rynek Kleparski 4. Katowice, Jana 11. Poznań, Mielżyńskiego 8. Bydgoszcz, Libelta 4. Wrocław Traugutta 35. Konta czekowe P.K.O. Warszawa Nr 1-4797

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji „Monitora Polskiego” w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Druk PWZG. W-wa, Tamka 3. 14500. Zam. 4064. B-92531

Cena zł. 12